

i tu všeobecná zásada, stanovená zákonem o zjednodušení správního řízení (zák. čl. XX : 1901 a prov. nař. č. 4600/1901), dle nichž opožděná odvolání jest odmítnouti z moci úřední bez projednání.

Nelze proto shledati nezákonným, když úřad stížnost do exekučního řízení, jež došla — jak nesporno — na příslušný župní úřad ve Zvolenu po uplynutí 8denní lhůty, stanovené cit. § 28, odmítl jako opožděnou.

Č. 6691.

Pojišťování pensijní (Podkarpatská Rus): * Osoby, které již na základě dřívější služby veřejné požívají zaopatření (pense), nejsou z tohoto důvodu vyňaty z pensijní pojistné povinnosti dle vl. nař. z 19. ledna 1923 č. 16 Sb.

(Nález z 1. září 1927 č. 18.313.)

Prejudikatura: Boh. 4268/24 adm.

Věc: JUDr. Somo F. a spol. v M. proti ministerstvu sociální péče (za zúč. Zem. úřadovnu Všeob. pens. ústavu v Bratislavě konc. Dr. Al. Jindřich) o pojistnou povinnost Markéty Cz.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výměrem Zem. úřadovny Všeob. pens. ústavu v Bratislavě z 18. prosince 1923 bylo vysloveno, že Markéta Cz., zaměstnaná jako písařka v adv. kanceláři st-lů, jest ode dne 1. května 1923 povinna pensijním pojištěním, a že se zařaduje se služným 4.800 Kč do VIII. třídy služného. — Rozhodnutím županského úřadu v Mukačevě z 18. listopadu 1924 byl zamítnut odpor st-lů podstatně proto, že na Markétu Cz. nelze použití ani předpisu § 2 č. 3. vl. nař. z 19. ledna 1923 č. 16 Sb., poněvadž není v akt. službě státní, ani předpisu § 2 č. 2 cit. nař., poněvadž její pens. požitky neplynou z výdělečné činnosti. V konkrétním případě jedná se o jedinou výdělečnou činnost, která vzhledem k ustanovení § 1 odst. 2. bodu b cit. nař. zakládá její pojistnou povinnost. Nař. rozhodnutím bylo zamítnuto další odvolání st-lů z důvodů uvedených v rozhodnutí žup. úřadu.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Stěžejní a jedinou námitkou stížnosti jest náhled, že státní zaměstnanci, kteří požívají pense od státu — jak tomu jest také u Markéty Cz. — nepodléhají již pens. pojistné povinnosti podle ustanovení § 3 č. 3 vl. nař. ze 17. ledna 1923 č. 16 Sb.

Nss však vyslovil a odůvodnil již v nál. Boh. 4268/24 adm., že osoby, které na základě dřívější služby veřejné již požívají zaopatření (pense), nejsou z tohoto důvodu vyňaty z pensijní pojistné povinnosti podle vl. nař. č. 16/23. Nss trvá na názoru tom i v daném případě. — —

Č. 6692.

Státní zaměstnanci (Slovensko): Státní zaměstnanec není zbaven nároku na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti — splňu-

je-li jinak předpoklady podle Zásad pro úpravu osobních poměrů stát. zaměstnanců na Slov. — již proto, že nepřistoupil za člena stav. družstva.

(Nález z 3. září 1927 č. 18.040.)

V ě c : Cyril R. v Uh. H. (ad. Dr. Václ. Dvořák z Prahy) proti ministerstvu pošt a telegrafů (min. kom. Dr. Frt. Holub) o diety z titulu vedení dvojí domácnosti.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y : Předpokladem pro přiznání diet z důvodu vedení dvojí domácnosti jest dle oddílu II D 2 zásad pro úpravu osobních poměrů stát. zaměstnanců na Slov. jediné okolnost, že ženatý zaměstnanec na systemisované místo na Slov. ustanovený n e m o h l s e p r o n e d o s t a t e k b y t ů ú ř e d n ě z j i š t ě n ý do nového působiště nebo místa poblíž se nalézajícího a normálně přístupného přestěhovati.

St-I, odůvodňuje svoji žádost za přiznání dalších diet, odvolal se na okolnosti a důkazy pro posouzení jeho nároku rozhodné. Než žal. úřad, rozhoduje o odvolání st-lově, nevyhověl této žádosti a to z toho důvodu, že nemožnost přestěhování rodiny a domácnosti na Sl. netkvěla u něho v úředně zjištěném nedostatku bytů, jak žádá oddíl II D 2, ježto bylo zjištěno, že st-I mohl, jak vyplývá z prohlášení stav. družstva čsl. legionářů, stát. a veř. zaměstnanců v Bratislavě, při dobré vůli míti svou rodinu a domácnost 15. května 1923 již přestěhovanou do Bratislavy, kdyby byl včas přistoupil za člena družstva toho. Z řečeného jest vidno, že žal. úřad vychází z právního názoru, že podle ustanovení oddílu II D 2 zásad státní zaměstnanec nemá nároku na diety také v tom případě, když přistoupením za člena stav. družstva a složením družstevního podílu mohl si na svůj náklad opatřiti, resp. správně řečeno postavití byt a neučinil tak. Než toto právní stanovisko žalovaného úřadu jest mylné.

Ustanovení II D 2 cit. zásad činí, jak svrchu řečeno, nárok zaměstnance na diety závislým na úředním průkazu o nedostatku bytů dle faktického stavu, jaký se v poměrech bytových v působišti zaměstnance jeví v té době, za kterou zaměstnanec nárok uplatňuje, a neukládá zaměstnanci nikterak povinnost, aby tento faktický stav během snad nějaké doby vůči sobě se snažil změnití tím způsobem, že by buď koupil nebo stavbou domu na svůj účet aneb aspoň účastenstvím na nějaké společné akci stavební potřebný rodinný byt si opatřil. Nemá tedy opačný názor žal. úřadu žádného podkladu v cit. ustanovení a jest i přímo v rozporu s účelem ustanovení toho. Tohoto účelu nebylo by jistě možno dosíci, kdyby se sice dal zaměstnanci nárok na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti, ale kdyby současně se mu uložila povinnost stavbou byt si opatřiti a zasáhlo se tak vzhledem k nynějším značným nákladům stavby do hmotných jeho poměrů způsobem, který by mohl vésti až k jeho zadlužení. — —

I slušelo nař. rozhodnutí z důvodu shora uvedeného zrušiti podle § 7 zák. o ss.